

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Viorica Topală și xxxxx, minoră în numele căreia acționează Viorica Topală, împotriva Direcției de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2017 Viorica Topală și xxxxx, minoră în numele căreia acționează Viorica Topală, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău solicitând repararea prejudiciului moral în mărime de 7000 lei pentru mama Viorica Topală și 8000 lei pentru fiica minoră xxxxx, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 450 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7555,38 de lei.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse, pot fi rezumate după cum urmează.

La 9 ianuarie 2017, pe portalului electronic www.politiacapitalei.md, la rubrica „știri”, a fost publicat un articol video denumit „Dacă îl cunoști informează Poliția Capitalei”. În materialul video postat, era redată imaginea unui bărbat suspectat de săvârșirea unui furt într-un centru comercial din mun. Chișinău, precum și imaginea reclamantelor Vioricăi Topală și a fiicei sale minore xxxxx. Fața (imaginea) Vioricăi Topală a fost încercuită cu roșu, astfel încât să se permită

evidențierea clară a acesteia, în vederea identificării și obținerii informațiilor privind identitatea atât a suspectului, precum și a presupusului complice.

Materialul video era urmat de textul: „Bărbatul care apare în imagini, este căutat de către ofițerii de investigații ai sectorului Centru din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău. (...) Conform informațiilor acumulate și examinate de către polițiști, bărbatul ar fi profitat de neatenția victimei, sustrăgând geanta de pe un scaun, după care însoțit de o doamnă și un copil minor părăsește mall-ul. În acest context a fost inițiată o cauză penală pentru furt, (...). Persoanele care l-au recunoscut, sunt rugate să comunice informațiile la numerele de contact (022) 27-22-57 sau 079831769. Poliția Capitalei garantează confidențialitatea surselor de informare”.

În acțiune s-a menționat că articolul prenotat, a fost preluat imediat de mai multe surse mass-media, portaluri de știri, precum și posturi TV, care au adus la cunoștința publicului atât textul scris al știrii, cât și materialul video cu imaginea încercuită cu roșu a reclamantei Viorica Topală și fața blurată a fiicei sale xxxxx, alături de bărbatul suspectat de furt.

Prezentatorii de știri au accentuat prezența doamnei și a copilului din imagine, menționându-se în special la www.jurnaltv.md despre: ”...din imaginile video se vede cum individul a luat de pe un scaun poșeta nesupravegheată, după care a plecat însoțit de o femeie și un copil”, în acest moment fiind arătată imaginea Vioricai Topală, precum și la www.prime.md/rom/ afirmându-se: „...din imaginile video se observă că, individul este însoțit de un copil și o femeie, care privește în jur pentru a se asigura că nimeni nu-i vede... iar femeia ar putea fi cercetată penal pentru complicitate”.

La fel, articolul dat a fost preluat și plasat pe rețelele de socializare, www.facebook.com/chisinau.fail/, care la fel a adus la cunoștința publicului textul și înregistrarea video a știrii.

S-a invocat că, publicarea aceluși material video a stârnit controverse, reacții bulversate între persoanele apropiate a reclamantei, care imediat au anunțat-o despre cuprinsul știrii, inclusiv secvențele din materialul video publicat. Fiind deja în cunoștință de cauză, precum și vizualizând știrea în seara zilei de 9 ianuarie 2017 la postul de televiziune Pro-tv de la ora 20:00, a contactat imediat reprezentanții postului de televiziune, solicitându-le încetarea difuzării materialului video și a articolului scris.

Totodată, despre eroarea comisă la publicarea și distribuirea filmului video (cu imaginea încercuită cu roșu a Vioricai Topală și fața blurată a fiicei sale, alături de bărbatul suspectat de furt), a fost anunțată Direcția de Poliție a mun. Chișinău, căreia i s-a solicitat publicarea unei dezmințiri în acest sens.

La 10 ianuarie 2017, reprezentanții pârâtului au plasat din nou știrea, întitulând-o „Rectificare orientare”, potrivit căreia, a fost publicată repetat aceleași imagini video cu suspectul căutat, alături de care apare imaginea clară și identificabilă a reclamantei și a fiicei ei minore, fiind exclusă doar încercuirea cu roșu a feței. Totodată textul scris fiind modificat doar la capitolul „complice”, având conținutul: „... S-a constatat că, alte persoane complice n-au participat la furt, în acest context a fost inițiată o cauză penală pentru furt...”. Totodată, fețele acestora, în special cea a copilului, nu mai erau burate.

Astfel, reclamanta a relatat că, s-a adresat telefonic către pârât în mod repetat, solicitând refacerea materialului și publicarea unei dezmințiri a informațiilor care o vizează pe ea și pe copilul ei, însă cerințele nu au fost satisfăcute.

Întru respectarea procedurii prealabile, la 27 ianuarie 2017 în adresa pârâtului a expediat o cerere, prin care a solicitat exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului moral suportat, evaluat în cuantum de 50 000 lei pentru fiecare.

Cererea prealabilă a fost recepționată la 31 ianuarie 2017 și, recunoscând vina în răspândirea unor informații ce interferează cu viața privată a reclamantelor, la 1 februarie 2017 Direcția de Poliție a mun. Chișinău a satisfăcut parțial solicitările înaintate, publicând textul scuzelor pe portalul www.politiacapitalei.md, precum și pe profilul oficial al Inspectoratului General al Poliției, Direcția de Poliție a mun. Chișinău în rețeaua de socializare www.facebook.com, fiind lăsată însă fără examinare cerința cu privire la compensarea prejudiciului moral.

Prin urmare, a invocat că probarea lezării onoarei și demnității reclamantelor, nu este necesară în contextul în care pârâtul, prin scuzele aduse, a recunoscut vina, iar în mod legal, Viorica Topală și fiica minoră xxxxx au dreptul la compensarea prejudiciului moral.

Cauzarea prejudiciului moral a fost motivat prin impactul social, în special la locul de muncă, adus de materialele video și comentariile surselor mass-media, asupra reputației reclamantei Viorica Topală, care este profesor.

Suferințele psihice cauzate s-au manifest prin stări de nervozitate, înjosire, disconfort și stres. Impactul produs a generat discuții, diverse comentarii și critici atât la locul de muncă, cât și în mediul personal, reclamantele fiind în toată această perioadă ținta unor subiecte cu o conotație infrațională. Amploarea acestui subiect, a făcut posibilă existența unui curent de opinii nedorit în această privință, creând o imagine negativă în societate și, mai grav, la locul de muncă. Viorica Topală, a devenit ținta unor bârfe, glume și înjosiri. La fel, pârâtul a atentat astfel la onoarea și demnitatea copilului minor, xxxxx, care s-a reflectat prin afectarea emoțională a acesteia, precum și prezența unui comportament jignitor din partea colegilor și prietenilor.

Reieșind din cele relatate, în viziunea reclamantei Viorica Topală, singura soluție pentru a compensa efectele defăimării pe care acestea le-au suferit anterior publicării scuzelor, rămâne acordarea unei compensații bănești de natură să le ofere acestora o satisfacție echitabilă.

Cu referire la capătul de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată a indicat că acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Prin hotărârea din 18 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul Vioricăi Topală 7000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, 420 de lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat, 7555,38 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și 73 de lei pentru alte cheltuieli de judecată.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Direcția de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul reclamantei minore xxxxx, în numele căreia acționează Viorica Topală, 7000 de lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 21 august 2017, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 18 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 18 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 25 mai 2018 Direcția de Poliție a mun. Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece atât instanța de fond cât și instanța de apel au dat apreciere eronată materialului probator și au aplicat eronat normele de drept material și de drept procedural aplicabile cauzei.

A menționat că atât instanța de fond cât și instanța de apel, nu au apreciat poziția Direcției de Poliție a mun. Chișinău, motiv din care se consideră că, cauza a fost examinată unilateral, iar concluziile instanței cu privire la cele constatate în partea admiterii acțiunii sunt în contradicție cu materialele dosarului, respectiv soluția instanțelor judecătorești cu privire la admiterea acțiunii, este greșită.

La fel, a relatat că instanțele inferioare au admis acțiunea civilă în baza dramatizării situației de către reclamante fără a fi prezentate probe veridice prin care să demonstreze faptul că acestea au suferit din cauza publicării informației (rectificării), or la admiterea acțiunii instanțele urmau să-și motiveze hotărârile și să conțină cont de probe, legea materială și/sau procedurală aplicată, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc..

Referitor la acordarea despăgubirii cu titlu de prejudiciu moral, consideră că quantumul oferit de instanțele de judecată nu corespunde cu cererea de chemare în judecată, deoarece nu este constatat faptul cum o suferit, în ce mod, în ce împrejurări or, instanțele inferioare s-au bazat numai pe alegațiile declarative din cererea de chemare în judecată.

Prin scuzele aduse reclamantelor de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, acestora le-au fost satisfăcute doleanțele privind restabilirea imaginii în fața societății.

Instanța de fond și instanța de apel urma să rețină acest fapt și să respecte art. 33 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Totodată, cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7555,38 de lei, a relevat că aceasta este neargumentată, la dosar nefiind anexată nici o listă detaliată a tuturor cheltuielilor invocate, a orelor de program petrecute asupra cauzei, a complexității cazului și aportului avocatului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei contestate a fost expediată participanților la proces la 13 aprilie 2018 (f.d. 147), însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent.

Din aceste considerente, recursul declarat la 25 mai 2018, se consideră în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari